DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 30 grudnia 1969 r. Nr 11*) Poz. 44—47

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

44.

ZARZĄDZENIE NR 56 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 września 1969 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów zjednoczeń

(znak: OR1/030-6/69)

W związku z uchwałą nr 383 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1966 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania zjednoczeń przemysłowych (Mon. Pol. z 1966 r. nr 69, poz. 327 i z 1969 r. nr 10, poz 93) oraz na podstawie zarządzenia nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1967 r. w sprawie zasad i trybu opracowania statutów zjednoczeń przemysłowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się dyrektorom zjednoczeń podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Dyrektorowi Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego uprawnienia określone w załączniku do zarządzenia, z tym, że decyzje powinny być podejmowane przy zachowaniu zasad i trybu przewidzianego w przepisach określonych przy poszczególnych uprawnieniach.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1967 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów zjednoczeń (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 15 oraz z 1968 r. nr 1, poz. 3 i nr 3, poz. 14).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1969 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik do zarządzenia nr 56 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 września 1969 r.

Wykaz uprawnień przekazanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dyrektorom zjednoczeń

1. Powoływanie i odwoływanie w imieniu Ministra dyrektorów przedsiębiorstw (uchwała nr 383 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1966 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania zjednoczeń przemysłowych — Mon. Pol. nr 69, poz. 327).

2. Podejmowanie decyzji o tworzeniu i likwidacji stanowisk „zastępca dyrektora" w określonych przedsiębiorstwach (odpowiednie postanowienia zarządzeń Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych o utworzeniu lub łączeniu przedsiębiorstw, ustalające liczbę zastępców dyrektora w przedsiębiorstwach).

3. Nadawanie statutów przedsiębiorstwom patronackim (uchwała nr 383 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących — Mon. Pol. z 1960 r. nr 94, poz. 417 i z 1965 r. nr 33, poz. 178).

4. Wyrażanie zgody na powołanie w przedsiębiorstwie samodzielnego zakładu prowadzonego na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, realizującego zadania w zakresie działalności pozaoperacyjnej (uchwała nr 402 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym przedsiębiorstw państwowych — Mon. Pol. nr 95, poz. 444).

5. Powoływanie i zwalnianie rewidentów centrali zjednoczenia bez wymagania zatwierdzenia przez Ministra oraz przyznawanie im wynagrodzeń funkcyjnych przewidzianych przepisem § 12b uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Mon. Pol. z 1959 r. nr 58, poz. 278 i z 1961 r. nr 87 poz. 370).

6. Przyznawanie członkom komisji w zjednoczeniach wynagrodzeń w wysokości 57 zł dla przewodniczącego i 38 zł dla członków i sekretarza za posiedzenia odbywane w godzinach pozasłużbowych (zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 maja 1955 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych i w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości — Mon. Pol. nr 44, poz. 434).

7. Zatwierdzanie regulaminów premiowania pracowników zjednoczeń w zakresie wykazu uprawnionych do premiowania i współczynników premiowych (zarządzenie nr 121 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 czerwca 1964 r — Dz. Urz. MBiPMB z 1964 r. nr 11, poz. 33 i z 1967 r. nr 2, poz. 4).

8. Ustalanie stanowisk głównych specjalistów w zjednoczeniach (pismo Komitetu Pracy i Płac z dnia 27 czerwca 1964 r.).

9. Ustalanie tymczasowych (na okres do 2 lat) charakterystyk kwalifikacyjnych robotników dla nowo tworzonych zawodów (uchwała nr 214 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie trybu opracowywania i wprowadzania technicznie uzasadnionych norm pracy w gospodarce narodowej — Mon. Pol. nr 54, poz. 236).

*) Ostatni numer z 1969 r.

10. Podejmowanie decyzji w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego o zastosowaniu w poszczególnych przedsiębiorstwach lub zakładach godzinowych stawek płac, określonych w tabelach II, III i IV określonych w załączniku nr 2 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r. do układów zbiorowych pracy w przedsiębiorstwach objętych zarządzeniem nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1966 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 17, poz. 71).

11. Ustalanie wysokości nagród dla dyrektorów i ich zastępców do spraw naukowo-badawczych oraz premii dla zastępców dyrektorów do spraw technicznych, administracyjno-ekonomicznych i głównych księgowych instytutów naukowo-badawczych podporządkowanych zjednoczeniom (zarządzenie nr 146 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 marca 1962 r. w sprawie nagradzania i premiowania pracowników instytutów naukowo-badawczych).

12. Ustalanie pułapów premii indywidualnej dla rzemieślników w przedsiębiorstwach Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego (protokół dodatkowy z dnia 29 maja 1965 r. załącznik, część III, pkt 6).

13. Przyznawanie wynagrodzeń specjalnych dla pracowników przedsiębiorstw nie odpowiadającym ogólnym warunkom określonym w § 2 okólnika nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 sierpnia 1961 r. w sprawie uznawania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach za wybitnych specjalistów.

14. Dokonywanie zmian zatrudnienia i kwot funduszu płac central zjednoczeń w ramach limitu zatrudnienia i funduszu płac ustalonych dla zjednoczeń jako całości (§ 23 ust. 2 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym — Mon. Pol. z 1965 r. nr 61, poz. 316 i z 1969 r. nr 19, poz. 156 oraz § 24, ust. 2 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym — Mon. Pol. z 1965 r. nr 61, poz. 317 i z 1969 r. nr 9, poz. 156). *)

15. Ustalanie do dnia 15 listopada każdego roku w porozumieniu z właściwymi zarządami okręgowymi Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych liczby robotników, którym nadzorowane przedsiębiorstwa budowlano-montażowe będą mogły udzielić urlopów bezpłatnych w najbliższym sezonie zimowym (zarządzenie nr 251 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie udzielania bezpłatnych urlopów robotnikom przedsiębiorstw budowlano-montażowych — Dz. Urz. MBiPMB z 1965 r. nr 1 poz. 4).

16. Wyrażanie zgody na ponoszenie kosztów zakwaterowania określonych w § 29, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudnienia absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia, przez zakład pracy zatrudniający pracownika — absolwenta na terenie m.st. Warszawy oraz miast Gdańska, Krakowa, Łodzi, Poznania, Szczecina i Wrocławia (§ 29, ust. 2 powołanego rozporządzenia — Dz. U. z 1964 r. nr 22, poz. 146, z 1968 r. nr 16, poz. 101 i z 1969 r. nr 7, poz. 59).

17. Przyznawanie dyrektorom, ich zastępcom do spraw technicznych oraz pracownikom inżynieryjno-technicznym biur konstrukcyjnych oraz dokumentacji techniczno-ruchowej, posiadającym specjalne kwalifikacje zawodowe i wieloletnie doświadczenie zawodowe, wynagrodzenia „ad personam" wyższego do 25% od stawek płac ustalonych dla danego stanowiska w tabeli płac (§ 3 ust. 4 zarządzenia nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 kwietnia 1960 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w biurach konstrukcyjnych oraz dokumentacji techniczno-ruchowej).

18. Ustalanie szczegółowej listy zawodów dla robotników zaszeregowanych co najmniej do 6 kategorii w zawodach; spawaczy, monterów i maszynistów, dla których mogą być przyznawane stawki specjalne (§ 1 ust. 2 załącznika nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 21).

19. Wyrażenie zgody na stosowanie branżowych normatywów czasu lub branżowych norm pracy i cen akordowych innych resortów (§ 8 lit. b i § 13 ust. 1 zarządzenia nr 213 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 kwietnia 1962 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy — Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 30).

20. Zatwierdzanie katalogów branżowych normatywów czasu dla robót występujących w danej branży (zarządzenie powołane w ust. 19).

21. Podejmowanie decyzji o stosowaniu zasad premiowania w zakładach (wytwórniach-wydziałach) samodzielnie bilansujących lub będących na ograniczonym rozrachunku gospodarczym, jeżeli organizacja księgowości pozwala na prawidłowe ustalenie wyników ekonomicznych tych zakładów (§ 16 zarządzenia nr 226 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1966 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych — Dz. Urz. MBiPMB z 1967 r. nr 2, poz. 3).

22. Podwyższanie — za zgodą ministerstwa nadzorującego inwestora funduszu premiowego dla pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych przy wykonywaniu prac rozruchowych inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, do 50% funduszu płac podstawowych tych pracowników (§ 5 ust. 3 zarządzenia nr 180 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 października 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowo budowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych wykonywanych w celu przekazania inwestycji do użytku — Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 42).

23. Podwyższanie funduszu premiowego dla robotników produkcji pomocniczej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych do 10% planowanego funduszu płac tych robotników (§ 3 ust. 5 zarządzenia nr 163 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1966 r. w sprawie premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólno-budowlane — Dz Urz. MBiPMB nr 15, poz. 64).

24. Stosowanie w wyjątkowych przypadkach — w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego — przerywanego czasu pracy dla kierowców pojazdów samochodowych (§ 3 ust. 8, protokołu dodatkowego z dnia 12 sierpnia 1967 r. do układów zbiorowych pracy dotyczących zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników transportu samochodowego — Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 48).

25. Ustalanie wynagrodzenia ryczałtowego dla kierowców samochodów osobowych (ust. 4 wytycznych nr 24 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie stosowania ryczałtowych wynagrodzeń kierowców samochodów osobowych administracyjnych (A).

26. Zwiększanie limitu godzin nadliczbowych do 100 godzin miesięcznie dla kierowców samochodów osobowych centrali zjednoczenia (pismo okólne nr 43 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1967 roku w sprawie czasu pracy kierowców samochodów osobowych administracyjnych zatrudnionych w jednostkach budżetowych, przedsiębiorstwach i instytucjach gospodarki uspołecznionej).

27. Wyrażenie zgody na przewóz do pracy i z pracy na terenie jednej miejscowości, dyrektorów przedsiębiorstw i ich za-

*) Uprawnienie zostało zawieszone na okres 1970 r., stosownie do postanowienia uchwały nr 217/69 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1969 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1970 rok.

stępców, przy uwzględnieniu okoliczności określonych w § 11 ust. 5 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12.III.1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Mon. Pol. nr 12, poz. 78).

28. Wydawanie zezwoleń na prowadzenie samochodów służbowych przez pracowników zjednoczenia na warunkach określonych w § 12 i § 13 ust. 1 zarządzenia powołanego w ust. 27.

29. Dokonywanie zmian w planie kursowego szkolenia w okresie jego realizacji w ramach przyznanych środków finansowych (uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego — Mon. Pol. z 1964 r. nr 58, poz. 274 i z 1969 r. nr 19, poz. 156).

30. Nadawanie stopni szeregowym i podoficerom pożarnictwa (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie stosunku służbowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa — Dz. U. nr 42, poz. 291).

31. Wyrażanie zgody — w drodze wyjątku — na nieodpłatne przekazywanie przez zgrupowane przedsiębiorstwa lub centralę zjednoczenia przedmiotów zbędnych w wypadkach innych, niż przewidziane w § 20, ust. 1 i 2 uchwały nr 262 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (§ 20 ust. 3 powołanej uchwały Rady Ministrów — Mon. Pol. nr 35, poz. 245).

32. Nieodpłatne przekazywanie przedmiotów zbędnych należących do centrali zjednoczenia jednostkom gospodarki uspołecznionej na cele wymienione w § 20, ust. 2 uchwały powołanej w ust. 31.

33. Wyrażenie zgody na zakwalifikowanie na złom lub do rozbiórki maszyn i urządzeń, których wartość w stanie nowym według cen zbytu jest większa niż 1 mln zł (§ 26 uchwały powołanej w ust. 31).

34. Umarzanie należności przysługujących przedsiębiorstwom do kwoty 200 000 zł lub rozkładanie na raty należności nie przekraczających kwoty 300 000 zł na okres nie dłuższy niż 5 lat (§ 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacaniu należności państwowych — Dz. U. nr 4, poz. 26).

35. Umarzanie w przypadkach określonych w § 26 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacaniu należności państwowych, należności przysługujących zgrupowanym w zjednoczeniu przedsiębiorstwom od spółdzielni lub organizacji społecznych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy sprzedaży, dostawy, roboty lub usługi, nie przekraczających w stosunku do jednego dłużnika kwoty 200 000 zł, z zastrzeżeniem, że umorzeniem nie może być objęta ta część należności, która dotyczy straty rzeczywiście poniesionej przez przedsiębiorstwo (§ 26 ust. 4 powołanego rozporządzenia — Dz. U. nr 4, poz. 26).

36. Upoważnianie dyrektorów przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu do podejmowania decyzji w sprawach umarzania, w przypadkach określonych w § 26 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacaniu należności państwowych, należności przysługujących tym przedsiębiorstwom z tytułu niedoboru mienia, a nie przekraczających w stosunku do jednego dłużnika kwoty 5000 zł (§ 26 ust. 3 powołanego rozporządzenia — Dz. U. nr 4, poz. 26).

37. Przeprowadzanie inwentaryzacji środków trwałych według zasad uproszczonych (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. — Mon. Pol. nr 69, poz. 340 i z 1969 r. nr 10, poz. 94).

38. Zezwalanie na uzgodnienie w okresach dłuższych niż miesiąc ilościowego stanu materiałów, towarów i wyrobów wykazywanych w ewidencji ilościowej (w magazynach) z ewidencją ilościowo-wartościową prowadzoną przez księgowość materiałową (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1953 r. — Mon. Pol. nr 52, poz. 587).

39. Ustalanie przypadków, w których badanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw przeprowadzają zjednoczenia bez powoływania biegłych i komisji weryfikacyjnych (§ 33, ust. 3 pkt 2 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych — Mon. Pol. z 1959 r. nr 59, poz. 278, z 1961 r. nr 87, poz. 370 i z 1969 r. nr 10, poz. 94 oraz § 1, pkt 2 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych Mon. Pol. nr 13, poz. 70).

40. Wyrażanie zgody na dokonywanie korekty kosztów i wyniku, o której mowa w § 12 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych — w przedsiębiorstwach, w których ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowego kosztu wytworzenia — jeżeli na te wyroby i usługi przedsiębiorstwa nie otrzymały dotacji przedmiotowych (§ 12 ust. 2 powołanego rozporządzenia — Dz. U. nr 45, poz. 279).

41. Ustalanie szczegółowych zasad wyceny wyrobów gotowych, określających w szczególności dla każdej branży elementy składające się na koszt ich wytwarzania (§ 88, ust. 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki uspołecznionej — Mon. Pol. z 1967 r. nr 69, poz. 340 i z 1969 r. nr 10, poz. 94).

42. Ustalanie szczegółowych zasad wyceny produkcji w toku i półfabrykatów, uwzględniających typ organizacji produkcji oraz jej charakter, jak też strukturę kosztów, a w szczególności określających elementy składające się na koszt wytwarzania (§ 89, ust. 8 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki uspołecznionej — Mon. Pol. z 1967 r. nr 69, poz. 340 i z 1969 r. nr 10, poz. 94).

43. Zwalnianie od obowiązku stosowania niektórych oznaczeń na artykułach, wprowadzanych do obrotu (zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzonych do obrotu — Mon. Pol. z 1958 r. nr 6, poz. 26).

44. Ustanawianie dysponentów funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (§ 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego — Dz. U. z 1963 r. nr 49, poz. 274, z 1964 r. nr 34, poz. 216 i z 1966 r. nr 54, poz. 325).

45. Zatwierdzanie planu rozwoju techniki w zjednoczeniu, a w zjednoczeniach wiodących planu branży w ramach otrzymanych limitów środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego i zadań dyrektywnych.

46. Decydowanie o tematach międzyzakładowych konkursów racjonalizatorskich w ramach branży bez wymagania uzgodnienia z Departamentem Techniki (okólnik nr 35 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 listopada 1961 r. w sprawie wzmożenia opieki nad ruchem wynalazczości pracowniczej).

47. Dokonywanie zmian w wykazach grup maszyn i urządzeń wymienionych w załącznikach nr 1—3, dla których istnieje obowiązek opracowania instrukcji eksploatacji i remontów maszyn (zarządzenie nr 132 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 maja 1961 r. w sprawie usprawnienia i przyśpieszenia stosowania systemu planowo-zapobiegawczych remontów w gospodarce maszynowej przemysłu materiałów budowlanych).

48. Decydowanie w sprawach organizacji gospodarki remontowej i systemu wykonawstwa remontów (§ 8 uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej — Mon. Pol. nr 81, poz. 340).

49. Zatwierdzanie instrukcji planowo-zapobiegawczych remontów w przemyśle (§ 3 uchwały, powołanej w ust. 48).

50. Wydawanie wytycznych w zakresie produkcji i dostarczania części zamiennych przez podległe przedsiębiorstwa produkcji maszyn i urządzeń (§ 4 uchwały, powołanej w ust. 48).

51. Wydawanie wytycznych w zakresie eksploatacji, wykorzystania i utrzymania w należytym stanie środków trwałych (§ 13 uchwały, powołanej w ust. 48).

52. Podejmowanie decyzji w sprawie organizowania współpracy kooperacyjnej ze spółdzielczością pracy i z rzemiosłem (uchwała nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej — Mon. Pol. z 1969 r. nr 3, poz. 106).

53. Zatwierdzanie stadiów techniczno-roboczych projektów typowych budynków lub innych budowli i ich segmentów oraz typowych elementów w odniesieniu do dokumentacji dwustadiowej (zarządzenie nr 231 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 sierpnia 1965 r. w sprawie ramowych zasad sporządzania i zatwierdzania założeń i projektów typowych obiektów budowlanych lub ich części — Dz. Bud. z 1965 r. nr 11, poz. 37 i z 1968 r. nr 11, poz. 56).

54. Zatwierdzanie projektów badań geologiczno-surowcowych i geologiczno-inżynierskich z wyjątkiem projektów badań geologicznych dla inwestycji planu centralnego, zatwierdzanych przez Radę Ministrów lub Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (zarządzenie nr 145 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lipca 1964 r. w sprawie trybu zatwierdzania projektów badań geologicznych i aneksów do projektów w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Dz. Urz. MBiPMB nr 10, poz. 30).

55. Zatwierdzanie branżowych instrukcji w sprawie badania, ustalania i bilansowania zdolności produkcyjnych w przemyśle (zarządzenie nr 230 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 listopada 1961 r. w sprawie badania, ustalania i bilansowania zdolności produkcyjnych w przemyśle).

56. Wyrażanie zgody, po porozumieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, na zawarcie przez przedsiębiorstwa, ubiegające się o wywłaszczenie nieruchomości, umowy zamiany z właścicielem nieruchomości (ustawa z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości — Dz. U. z 1961 r. nr 18, poz. 94).

57. Tworzenie sklepów fabrycznych i patronackich w porozumieniu z wydziałem handlu prezydium właściwej rady narodowej.

45.

ZARZĄDZENIE NR 59
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 września 1969 r.

w sprawie organizacji współpracy i koordynacji branżowej w przemyśle materiałów budowlanych

(OR4-003-P)

Na podstawie uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski nr 33, poz. 178), po porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Gospodarki Komunalnej, Górnictwa i Energetyki, Komunikacji, Przemysłu Lekkiego, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Przemysłu Maszynowego, Rolnictwa, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Sprawiedliwości, Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości, prezydiami wojewódzkich rad narodowych oraz Prezesem Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Prezesem Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „uchwale" — należy przez to rozumieć uchwałę nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski nr 33, poz. 178), zwaną dalej w skrócie „uchwałą".

§ 2.1. Do zjednoczenia wiodącego należy zorganizowanie porozumienia branżowego i zapewnienie mu odpowiednich warunków działalności. Zjednoczenie wiodące ma obowiązek uzgodnić z jednostkami nadrzędnymi uczestników porozumienia warunki ich uczestnictwa oraz spowodować zawarcie z nimi umowy z uwzględnieniem potrzeb i warunków branży, a także zadań przewidzianych dla uczestników porozumienia branżowego.

2. Zjednoczenie wiodące wykonuje swoje funkcje w ramach obowiązujących w tym przedmiocie szczegółowych postanowień uchwały i ustaleń niniejszego zarządzenia.

3. Koordynacja odbywa się przez uzgadnianie i realizację wspólnych zamierzeń i przedsięwzięć rozwojowych, kompleksowe rozwiązywanie bieżących i perspektywicznych zagadnień technicznych, ekonomicznych i inwestycyjnych na podstawie uchwał komisji ogólnobranżowej.

4. Do zjednoczenia wiodącego należy zabezpieczenie prawidłowego, kompleksowego rozwoju i efektywności gospodarczej branży oraz prawidłowe — pod względem ilościowo-asortymentowym standardu jakościowego, i nowoczesności parametrów techniczno-eksploatacyjnych — pokrycie w skali kraju rzeczywistych, bieżących i perspektywicznych potrzeb gospodarki narodowej we wszystkich wyrobach danej branży.

§ 3. Zawarte z poszczególnymi jednostkami nadrzędnymi umowy (porozumienia) o współpracy i koordynacji branżowej podlegają zgłoszeniu przez zjednoczenie wiodące do rejestru w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w Komisji Organizacji Zarządzania Warszawa, al. Jerozolimskie 30.

§ 4.1. Wykaz zjednoczeń wiodących, rodzajów branż oraz podmioty porozumień branżowych ustala załącznik do zarządzenia.

2. Zjednoczenie wiodące może rozszerzyć zakres koordynacji branżowej ustalonej w załączniku o dalsze asortymenty (grupy wyrobów), po uzgodnieniu z zainteresowanymi przyszłymi uczestnikami porozumienia branżowego i zatwierdzeniu przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5.1. Obowiązkowi uczestnictwa w porozumieniu ogólnobranżowym o współpracy koordynacyjnej w zakresie określonych branż, organizowanym przez zjednoczenia wiodące, o których mowa w § 2, podlegają stosownie do branży lub wytwarzanych grup wyrobów wymienionych w załączniku:

1) właściwe przedsiębiorstwa (zakłady) resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wyznaczone przez zjednoczenia wiodące w porozumieniu ze zjednoczeniami będącymi jednostkami nadrzędnymi danych przedsiębiorstw (zakładów),
2) właściwe przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego spoza resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, będące producentami w określonej branży lub grupie wyrobów, wyznaczone przez dane zjednoczenie wiodące w porozumieniu z właściwymi zjednoczeniami przemysłu lub innymi jednostkami nadrzędnymi nadzorującymi te przedsiębiorstwa.
3) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego oraz spółdzielczości, będące producentami w określonej branży lub grupie wyrobów, wyznaczone w drodze porozumienia ich jednostek nadrzędnych ze zjednoczeniami wiodącymi.

2. Jednostki organizacyjne, których produkcja objęta porozumieniem nie przekracza 0,5% całej koordynowanej produkcji w danym asortymencie (grupie wyrobów) z wyjątkiem jednostek produkujących kruszywo naturalne, mogą przystąpić do porozumienia branżowego na zasadzie dobrowolności.

3. W razie rozbieżności między zjednoczeniem wiodącym, a jednostką nadrzędną nad przedsiębiorstwem, co do uczestnictwa danego przedsiębiorstwa w porozumieniu branżowym, decyzję podejmuje na wniosek zjednoczenia wiodącego Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zainteresowanym ministrem (kierownikiem urzędu centralnego) lub przewodniczącym prezydium wojewódzkiej rady narodowej, któremu podlegają jednostki organizacyjne wchodzące w skład porozumienia branżowego.

§ 6.1. Koordynację branżową organizuje się oddzielnie w zakresie:

1) ogólnobranżowej koordynacji o zasięgu krajowym,
2) terenowo-branżowej koordynacji o zasięgu wojewódzkim.

2. Organizatorami koordynacji branżowej są zjednoczenia wiodące:

1) w zakresie koordynacji ogólnobranżowej — zjednoczenia wyznaczone przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
2) w zakresie koordynacji terenowo-branżowej — zjednoczenia lub przedsiębiorstwa wyznaczone przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w porozumieniu ze zjednoczeniem wiodącym ogólnobranżowym.

3. Organem porozumienia jest komisja ogólnobranżowa działająca pod przewodnictwem naczelnego dyrektora zjednoczenia wiodącego. W jej skład wchodzą przedstawiciele jednostek nadrzędnych reprezentujących uczestników porozumienia.

Zasady oraz zakres działania, uprawnień i zadań komisji określają postanowienia uchwały.

4. Komisje ogólnobranżowe, które ze względu na rozproszenie przedsiębiorstw produkcyjnych lub znacznej ilości grup asortymentowych posiadają zorganizowane porozumienia terenowo-branżowe, zrzeszenia producentów grup wyrobów (podbranż) rozpatrują zagadnienia związane z działalnością koordynowanych branż przy udziale przedstawicieli komisji porozumień terenowo-branżowych i zrzeszeń asortymentowych producentów.

5. Przedsiębiorstwa nadzorowane przez zjednoczenia wiodące ogólnobranżowe reprezentowane są w organie porozumienia ogólnobranżowego przez te zjednoczenia, natomiast przedsiębiorstwa zgrupowane w zrzeszeniu producentów są reprezentowane przez wyznaczone przedsiębiorstwa prowadzące w tym zrzeszeniu.

6. Przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego, spółdzielnie oraz zakłady przemysłu prywatnego reprezentowane są w porozumieniu ogólnobranżowym przez ich jednostki nadrzędne względnie przez właściwy organ porozumienia terenowo-branżowego lub zrzeszenia asortymentowego producentów, jeśli taki na danym terenie istnieje.

7. Zjednoczenia wiodące uprawnione są do prowadzenia stosownie do potrzeb komisji ogólnobranżowej, stałego sekretariatu techniczno-ekonomicznego, zorganizowanego na prawach wydziału zjednoczenia, podporządkowanego naczelnemu dyrektorowi zjednoczenia wiodącego jako przewodniczącemu komisji ogólnobranżowej. Funkcje sekretariatu mogą być również powierzone jednej z komórek organizacyjnych zjednoczenia, z zachowaniem wyżej wymienionych zasad.

Zakres działania sekretariatu ustala naczelny dyrektor zjednoczenia wiodącego w porozumieniu z komisją ogólnobranżową.

8. Wydatki związane z realizacją porozumienia pokrywane są z własnego funduszu branży, powstałego z wpłat uczestników porozumienia, na podstawie preliminarza opracowanego przez zjednoczenie wiodące i zatwierdzonego przez komisję ogólnobranżową.

§ 7. Zjednoczenia wiodące zobowiązane są do:

1) ustalania w porozumieniu z komisją ogólnobranżową rocznych i w oparciu o nie kwartalnych planów pracy w zakresie zadań i przedsięwzięć koordynacji branżowej,
2) składania w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych kwartalnych informacji o realizacji planów pracy, o których mowa w pkt 1.

§ 8. W sprawach nieuregulowanych niniejszym zarządzeniem mają odpowiednie zastosowanie przepisy uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski nr 33, poz. 178).

§ 9. Tracą moc zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

1) nr 219 z dnia 4 października 1960 r. w sprawie wyznaczenia zjednoczeń wiodących (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 87 oraz z 1962 r. nr 20, poz. 87, z 1963 r. nr 17, poz. 78, z 1964 r. nr 6, poz. 17).
2) nr 92 z dnia 28 maja 1964 r. w sprawie ustalenia zasad koordynacji branżowej w remontach podstawowych maszyn budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 6, poz. 18),
3) nr 125 z dnia 23 czerwca 1966 r. w sprawie rozszerzenia zakresu koordynacji Zjednoczenia Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 51),
4) nr 106 z dnia 13 października 1967 r. w sprawie wyznaczenia zjednoczenia wiodącego w zakresie rozwoju produkcji kaolinu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1969 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik do zarządzenia nr 59 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 września 1969 r.

Wykaz zjednoczeń wiodących, rodzajów branż oraz podmiotów porozumień ogólnobranżowych

Lp.	Nazwa zjednoczenia wiodącego	Rodzaj branży	Podmioty porozumienia
1	2	3	4
1	Zjednoczenie Przemysłu Cementowego	przemysł kredowy asortyment: kreda surowa, nawozowa oraz kredy techniczne, rolnicze, malarskie i tablicowe. (Koordynację w zakresie kredy nawozowej prowadzi Zjednoczenie Przemysłu Cementowego przy ścisłej współpracy ze Zjednoczeniem Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego)	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Chemicznego resortu Ministra Rolnictwa Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych

Lp.	Nazwa zjednoczenia wiodącego	Rodzaj branży	Podmioty porozumienia
1	2	3	4
2	Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego	przemysł wapienniczy i gipsowy: asortyment: kamień wapienny i gipsowy, półfabrykaty i wyroby z nich oraz nawozy wapniowe z odpadów produkcyjnych innych przemysłów.	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Przemysłu Chemicznego resortu Ministra Górnictwa i Energetyki resortu Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
3	Zjednoczenie Przemysłu Betonów	przemysł betonów: asortyment: wyroby betonowe, wyroby żelbetowe lekkie i ciężkie, wyroby z betonów strunowych i komórkowych	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Górnictwa i Energetyki resortu Ministra Komunikacji resortu Ministra Rolnictwa resortu Ministra Sprawiedliwości Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
4	Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej	przemysł ceramiki budowlanej: asortyment: ceramika budowlana, wyroby wapienno-piaskowe, kafle, rurki drenarskie, dachówka oraz ceramiczne materiały ścienne w skali gospodarki narodowej (z wyjątkiem elementów gipsowych)	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Przemysłu Chemicznego resortu Ministra Górnictwa i Energetyki resortu Ministra Rolnictwa Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Centralny Związek Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
5	Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych	przemysł kruszyw i surowców mineralnych asortyment: kruszywo naturalne, kruszywo lekkie, sztuczne, łupek serecytowy (posypka)	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Górnictwa i Energetyki resortu Ministra Komunikacji Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
6	Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego	przemysł kamienia budowlanego: asortyment: kamień budowlany, elewacyjny i pomnikowy, kruszywo budowlane łamane, tynki szlachetne wyroby ze sztucznego kamienia (lastrico) i ich osadzanie	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
7	Zjednoczenie Przemysłu Izolacji Budowlanej	przemysł izolacji budowlanej: asortyment: 1) materiały izolacji termicznej i akustycznej na bazie surowców mineralnych i surowców odpadowych (wełna mineralna, wata i przędza szklana, wata bazaltowa i wyroby z nich, cegły i kształtki termalitowe, zaprawa termalitowa, krzemiankowe masy izolacyjne oraz wyroby ze szkła piankowego), 2) materiały izolacji termicznej i akustycznej wytwarzane na bazie korka (płyty i otuliny korkowe ekspondowane i czysto korkowe), 3) wyroby korkowe innego przeznaczenia	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Chemicznego prezydiów rad narodowych

Lp.	Nazwa zjednoczenia wiodącego	Rodzaj branży	Podmioty porozumienia
1	2	3	4
8	Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego	przemysł szklarski: asortyment: szkło budowlane, płaskie, oświetleniowe, opakowaniowe, gospodarcze, hutnicze, techniczne, hartowane i kryształowe, z wyjątkiem szkieł do lamp kineskopowych i szkła specjalnego	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Maszynowego resortu Ministra Rolnictwa Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
9	Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego	przemysł ceramiczny: asortyment: kaolin, kamionka kanalizacyjna i gospodarcza, naczynia kamionkowe domowego użytku, porcelana techniczna i laboratoryjna	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Przemysłu Maszynowego Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
10	Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych	przemysł okuć i instalacji budowlanych: asortyment: okucia budowlane, materiały, elementy i urządzenia sanitarne z tworzyw sztucznych, ślusarskie elementy budowlane	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Chemicznego resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Rolnictwa resortu Ministra Sprawiedliwości Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
11	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa	1) części zamienne do maszyn budowlanych i maszyn do produkcji materiałów budowlanych obecnie nie produkowanych oraz importowanych, 2) projektowanie, produkcja, montaż i remonty dźwigów osobowych, towarowych i szpitalnych oraz produkcja części zamiennych, 3) produkcja maszyn i urządzeń dla przemysłu betonów ciężkich i lekkich, 4) remonty podstawowych maszyn budowlanych krajowych i zagranicznych	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Przemysłu Lekkiego resortu Ministra Przemysłu Maszynowego resortu Ministra Sprawiedliwości Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy prezydiów rad narodowych
12	Zjednoczenie Przemysłu Stolarki Budowlanej	przemysł stolarki budowlanej: asortyment: stolarka otworowa z drewna i materiałów drewnopochodnych, elementy budowlane z drewna i materiałów drewnopochodnych, barakowozy	przedsiębiorstwa: resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych resortu Ministra Przemysłu Ciężkiego resortu Ministra Górnictwa i Energetyki resortu Ministra Komunikacji resortu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego resortu Ministra Rolnictwa prezydiów rad narodowych

46.

ZARZĄDZENIE NR 61 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 października 1969 r.

w sprawie metod oceny i klasyfikowania inwestycji przemysłowych nowo rozpoczynanych w latach 1971—1975

(IN 1/124/69)

Na podstawie § 4 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. w sprawie metod oceny i klasyfikowania nowo rozpoczynanych inwestycji przemysłowych w latach 1971—1975 (Monitor Polski nr 24, poz. 186) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania przez jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wytyczne w sprawie metod oceny i klasyfikowania inwestycji przemysłowych nowo rozpoczynanych w latach 1971—1975, zawarte w załącznikach nr 1—3 do zarządzenia.

§ 2.1. Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń do określenia, w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Ekonomiki i Finansów, mierników postępu techniczno-ekonomicznego w odniesieniu do:

— asortymentów produkcji prowadzonej przez nadzorowane zakłady, nie ujęte w załączniku nr 2 do zarządzenia,

— asortymentów produkcji, ulegającej zasadniczym zmianom jakościowym,
— masowych, drobnych przedsięwzięć inwestycyjnych.

2. Upoważnia się dyrektorów: Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal", Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, Zjednoczenia Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż", Zjednoczenia Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa — do określenia poziomu bazowego mierników postępu techniczno-ekonomicznego oraz odnośnych współczynników charakteryzujących strukturę kosztów (wagi), z uwzględnieniem specyfiki danej produkcji, w odniesieniu do:
— wytwórni konstrukcji stalowych i aluminiowych,
— warsztatów prefabrykacji instalacyjnej,
— zakładów budowy i remontu maszyn i urządzeń (ZREMB).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 października 1969 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 61 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 października 1969 r.

Wytyczne

w sprawie metod oceny i klasyfikowania inwestycji przemysłowych nowo rozpoczynanych w latach 1971—1975, z punktu widzenia ekonomicznej efektywności

1. Niniejsze wytyczne stanowią uzupełnienie do ramowych wytycznych w sprawie metod oceny i klasyfikowania inwestycji przemysłowych nowo rozpoczynanych w latach 1971—1975 z punktu widzenia ekonomicznej efektywności, stanowiących załącznik do uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. (Monitor Polski nr 24, poz. 186).

2. Ocenie z punktu widzenia ekonomicznej celowości i efektywności podlegają inwestycje, polegające na:
— budowie nowych zakładów produkcyjnych,
— rozbudowie i modernizacji istniejących zakładów,
— poważniejszych zakupach środków produkcji.

3. Nie podlegają ocenie i klasyfikacji rozpoczynane w latach 1971—1975 inwestycje podejmowane w postaci wyodrębnionych zadań, związane między innymi z:
— poprawą warunków bhp i zdrowotności załóg,
— gospodarką wodną i ochroną powietrza atmosferycznego, m.in.:
  — oczyszczaniem i odprowadzaniem ścieków,
  — magazynowaniem i poborem wody,
  — instalowaniem elektrofiltrów,
— budową dróg, magazynów, placów składowych, bocznic kolejowych, baz transportowych,
— budową i rozbudową zasilających linii energetycznych,
— budową malarni i suszarń w zakładach stolarki budowlanej,
— budową oddziałów scalania, obróbki i montażu wielkowymiarowych elementów.

Ponadto nie podlegają ocenie inwestycje produkcyjne, które nie dają przyrostu dodatkowych zdolności produkcyjnych, a służą wyłącznie poprawie, usprawnieniu oraz stworzeniu prawidłowych warunków działalności eksploatacyjnej.

Mogą zaistnieć przypadki, że realizacja tych inwestycji pozwoli na uzyskanie niewielkich przyrostów zdolności produkcyjnej, nie kwalifikuje ich to jednak do oceny.

4. W odniesieniu do wyłączonych spod klasyfikacji inwestycji (w formie odrębnych zadań) należy stosować rachunek porównawczy, polegający na minimalizacji nakładów na określony efekt produkcyjny lub usługowy.

5. W ramach inwestycji typu przemysłowego, prowadzonych przez zjednoczenia budownictwa, ocenie podlegają inwestycje dotyczące budowy, rozbudowy i modernizacji:
— stacjonarnych wytwórni prefabrykacji betonowej o zdolności 6000 izb rocznie i powyżej,
— wytwórni konstrukcji stalowych i aluminiowych,
— warsztatów stolarskich o zdolności 25 tys. m² rocznie i powyżej,
— warsztatów prefabrykacji instalacyjnej o przerobie 20 mln zł rocznie i powyżej,
— warsztatów ślusarsko-kowalskich o zdolności 1000 ton rocznie i powyżej.

6. Ustalenie granicznych kwot nakładów inwestycyjnych, kwalifikujących zadania jako inwestycje o poważniejszym znaczeniu dla gospodarki narodowej zawiera załącznik nr 2.

7. Zakup środków produkcji z dostaw krajowych o wartości 6 mln zł i powyżej podlega klasyfikacji z punktu widzenia ekonomicznej celowości i efektywności.

Maszyny i urządzenia z importu objęte są kwalifikacją niezależnie od wysokości kosztu zakupu.

8. Zakup maszyn i urządzeń związany z:
— wymianą fizycznie zużytego parku maszynowego,
— usprawnieniem działalności produkcyjnej, a nie mający zasadniczego wpływu na zwiększenie produkcji,

nie podlega klasyfikacji i ocenie.

9. Przy obliczaniu poszczególnych wskaźników należy kierować się następującymi zasadami:

1) nakłady inwestycyjne podaje się w odniesieniu do wyodrębnionego zadania inwestycyjnego według pełnej ustalonej wartości kosztorysowej.
Inwestycje towarzyszące, ujęte jako samodzielne zadania inwestycyjne (budownictwo mieszkaniowe, domy kultury, przedszkola, żłobki oraz inne) nie wlicza się do kosztu inwestycji podlegającej ocenie;

2) ceny dewizowe zjednoczenia uzyskują z właściwych central zagranicznych.
W razie braku cen dewizowych na dany asortyment produkcji, wartość produkcji wyraża się w cenach zbytu.
W odniesieniu do asortymentów, dla których cena zbytu jest niższa od ceny fabrycznej (np. wapno nawozowe) przyjmuje się do wyliczeń cenę fabryczną.
W przypadkach uzasadnionych i udokumentowanych odpowiednimi wyliczeniami mogą być przyjęte ceny ustalone na podstawie „prognozowania cen".
Dotyczy to zarówno cen dewizowych, które powinny być określone wspólnie z właściwymi centralami handlu zagranicznego, jak również cen krajowych (głównie w odniesieniu do nowych asortymentów produkcji, jak również produkowanych przy uwzględnieniu reformy cen zaopatrzeniowych);

3) w razie, gdy inwestycja dotyczy dóbr konsumpcyjnych, posiadających ceny dewizowe, z której produkt finalny przeznaczony jest wyłącznie (lub co najmniej w 80%) na rynek krajowy — zaleca się obliczanie również wskaźnika efektywności rynkowej (E_r), jako uzupełniającego miernika efektywności produkcji;

4) w odniesieniu do inwestycji o poważniejszym znaczeniu gospodarczym, polegającym na rozbudowie lub modernizacji zakładów przyjmuje się:
— wartość całkowitego kosztu własnego produkcji,
— wartość produkcji (w cenach dewizowych lub cenach zbytu),
jaka zostanie osiągnięta po zakończeniu inwestycji, a nie przyrost z tytułu działalności inwestycyjnej.

10. Poziom bazowy mierników postępu techniczno-ekonomicznego określa załącznik nr 3.

W załączniku nr 3 ujęte są również współczynniki charakteryzujące strukturę kosztów (wagi), na podstawie których powinny być obliczane zbiorcze przeciętne odchylenia poziomu techniczno-ekonomicznego od poziomu bazowego.

11. W stosunku do inwestycji polegających na budowie nowych zakładów produkcyjnych, poziom budowy określa się zgodnie z ustaleniami załącznika nr 3.

W odniesieniu do inwestycji polegających na rozbudowie lub modernizacji, poziom bazowy przyjmuje się w sposób zróżnicowany, a mianowicie:

1) w razie, gdy nie występuje zmiana asortymentu produkcji i jej jakości (identyczna produkcja), przyjmuje się stan osiągany w danym zakładzie przed realizacją inwestycji,
2) w razie, gdy następuje podwyższenie jakości produkcji (jej uszlachetnienie) przy niezmienionym profilu produkcyjnym, przyjmuje się:
   a) stan osiągany w danym zakładzie przed realizacją inwestycji,
   b) mierniki postępu techniczno-ekonomicznego wg załącznika nr 3.

Wybór jednej z alternatyw podanych pod lit. a) lub b) zależy od tego, która z nich będzie bardziej zbliżona do układu jaki zaistnieje po rozbudowie lub modernizacji zakładu oraz od poziomu założonego wzrostu produkcji, uzyskiwanego w wyniku działalności inwestycyjnej.

Przy założonym wzroście produkcji do 30% zdolności produkcyjnej zakładu przed realizacją inwestycji przyjmuje się jako poziom bazowy stan osiągany w danym zakładzie przed modernizacją lub rozbudową.

Wskaźnik postępu techniczno-ekonomicznego stanowi średnią (ważoną) odchyleń od poziomu bazowego.

Wyliczenie przeprowadza się w sposób następujący:

1) dokonuje się obliczenia wielkości poszczególnych mierników aktualnych dla rozpatrywanej inwestycji:
   a) miernika materiałochłonności produkcji,
   b) miernika importochłonności produkcji,
   c) miernika pracochłonności produkcji,
   d) miernika kapitałochłonności produkcji,
2) porównuje się te wielkości z poziomem bazowym i oblicza odchylenia w procentach („+", „—"),
3) każde z powyższych odchyleń mnoży się przez współczynnik wyznaczający „wagę" poszczególnego miernika,
4) oblicza się średnioważone odchylenie (sumę iloczynów, o których mowa w pkt 3, dzieli się przez sumę współczynników „wag").

12. W odniesieniu do stacjonarnych wytwórni prefabrykacji betonowej, warsztatów stolarskich, warsztatów ślusarsko-kowalskich, o których mowa w ust. 5, obowiązują bazowe mierniki postępu techniczno-ekonomicznego, ujęte w zał. nr 3, lub określone przez dyrektorów zjednoczeń zgodnie z § 2 zarządzenia.

13. Wskaźnik postępu techniczno-ekonomicznego powinien przekraczać poziom uznany za bazowy, w odniesieniu do:

— klasy I — co najmniej o 10%
— klasy II — co najmniej o 7%
— klasy III — co najmniej o 4%
— klasy IV, V — nie niżej od poziomu bazowego.

Ustalenia powyższe dotyczą zarówno inwestycji o większym znaczeniu gospodarczym, jak również inwestycji mniejszych.

14. Długość cykli realizacji inwestycji należy przyjąć zgodnie z ustaleniami uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski nr 33, poz. 243) oraz zarządzenia nr 43 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 sierpnia 1969 r. w sprawie ustalenia normatywnych cykli budowy (Dziennik Budownictwa nr 12, poz. 42) wyrażając je w latach (2, 2,5, 3 itp.).

Cykle realizacji, podane dla poszczególnych klas inwestycji w tablicach nr 1 i nr 2 ramowych wytycznych do uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. nie mają zastosowania w odniesieniu do inwestycji przemysłu materiałów budowlanych związanych z budową lub rozbudową baz surowcowych.

W przypadku, gdy zadanie inwestycyjne polega na budowie, rozbudowie bazy surowcowej lub obok przetwórstwa przewiduje się również otwarcie lub powiększenie bazy surowcowej (ma to miejsce głównie w przemysłach: cementowym, wapienniczo-gipsowym, kamienia budowlanego i innych), graniczne cykle wyraża się w latach zgodnie z podanymi wyżej wyjaśnieniami.

Odchylenia od normatywów o każde 1/2 roku, przesuwa inwestycję do dalszej klasy.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 61 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 października 1969 r.

Inwestycje o poważniejszym znaczeniu gospodarczym

Do inwestycji o poważniejszym znaczeniu gospodarczym zalicza się zadania inwestycyjne o niżej podanych wartościach kosztorysowych jako wielkościach granicznych:

Lp.	Przemysł — asortyment produkcji	Wartość kosztorysowa inwestycji w mln zł
1	2	3
1	Przemysł cementowy	500
2	Przemysł wapienniczo-gipsowy:	
	— wapienniczy	150
	— gipsowy	150
3	Przemysł betonów	
	— betony komórkowe	150
	— betony kruszywowe	120
4	Przemysł ceramiki budowlanej:	
	— cegła wapienno-piaskowa	50
	— cegła palona	120
	— rurki drenarskie	70
	— dachówka	160
	— kafle	70
5	Przemysł kruszyw i surowców mineralnych:	
	— kruszywa naturalne	50
	— kruszywa sztuczne	120
	— surowce mineralne	100
6	Przemysł kamienia budowlanego:	
	— grysy twarde	120
	— kruszywa łamane	50
	— płytki lastrico	50
7	Przemysł stolarki budowlanej:	
	— stolarka budowlana (otworowa)	190
8	Przemysł okuć i instalacji budowlanych:	
	— okucia metalowe	100
	— wyroby z tworzyw sztucznych	100
	— wyroby aluminiowe	150
9	Przemysł izolacji budowlanej:	
	— wyroby azbestowo-cementowe	200
	— papa	100
	— wełna mineralna	200
10	Przemysł ceramiczny:	
	— porcelana i porcelit	200
	— wyroby sanitarne	150
	— kamionka kanalizacyjna i gospodarcza	300
11	Przemysł szklarski:	
	— szkło gospodarcze	100
	— szkło okienne	200
	— szkło opakowaniowe	150
	— włókno szklane	500
12	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa	100
13	Inne asortymenty w przemyśle materiałów budowlanych	100
14	Inne asortymenty materiałów budowlanych wytwarzane na zapleczu budownictwa	80

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 61 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 października 1969 r.

Poziom bazowy mierników postępu techniczno-ekonomicznego dla klasyfikacji inwestycji

Rodzaj zakładu produkcyjnego	Poziom bazowy miernika w złotych na złotówkę (w rubr. 4 złote dewizowe na złotówkę)				Współczynniki charakteryzujące znaczenie miernika (wagi) w %%			
	pracochłonności	materiałochłonności	importochłonności	kapitałochłonności	pracochłonności	materiałochłonności	importochłonności	kapitałochłonności
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Zakład przemysłu cementowego produkujący cement metodą „mokrą" (przy ustalaniu poziomu bazowego miernika kapitałochłonności przyjęto warunki ograniczonego importu maszyn i urządzeń)	0,090	0,740	—	3,31	9	77	—	14
Zakład przemysłu wapienniczego o ograniczonym cyklu produkcji (wydobycie, przerób)	0,341	0,365	—	2,13	39	42	—	19
Zakład przemysłu wapienniczego o pełnym cyklu produkcji (wydobycie-przerób, wypał, przemiał)	0,206	0,557	—	1,94	22	59	—	19
Zakład przemysłu gipsowego o rozwiniętym cyklu produkcji (z wyrobem prefabrykatów gipsowych)	0,156	0,630	0,0025	1,63	17	67	3	13
Zakład przemysłu gipsowego o ograniczonym cyklu produkcji (bez wyrobu prefabrykatów)	0,169	0,593	0,0012	1,88	19	65	2	14
Zakład produkcji bloków „Pro-Monta"	0,128	0,675	—	1,26	14	74	—	12
Zakład produkcji betonów komórkowych	0,202	0,599	0,0020	2,25	20	58	6	16
Zakład produkcji betonów kruszywowych	0,161	0,652	—	1,17	18	73	—	9
Zakład produkcji cegły wapienno-piaskowej	0,270	0,463	—	2,72	29	50	—	21
Zakład produkcji ceramicznych materiałów cienkościennych	0,309	0,384	—	4,87	33	40	—	27
Zakład produkcji rurek drenarskich	0,271	0,327	—	3,18	34	40	—	26
Zakład ceramiki czerwonej o produkcji mieszanej (mat. ścienne i rurki drenarskie)	0,327	0,340	—	3,42	36	38	—	26
Zakład produkcji kruszyw mineralnych (żwir, piasek)	0,140	0,400	—	2,60	17	36	—	47
Zakład produkcji keramzytu	0,100	0,560	—	4,40	12	57	—	31
Zakład produkcji agloporytu	0,170	0,510	—	3,50	18	56	—	26
Zakład produkcji glinoporytu	0,480	0,260	—	2,40	50	27	—	23
Zakład produkcji kruszyw łamanych (bez grysów twardych i lastricowych)	0,220	0,300	—	4,00	30	42	—	28
Zakład produkcji grysów twardych	0,300	0,330	—	2,50	33	37	—	30
Zakład produkcji grysów lastricowych	0,260	0,250	—	1,53	39	38	—	23
Zakład produkcji elementów granitowych	0,480	0,320	—	2,87	50	33	—	17
Zakład produkcji elementów marmurowych	0,620	0,170	—	1,94	67	18	—	15
Zakład produkcji wyrobów termoizolacyjnych	0,129	0,480	—	1,70	17	64	—	19
Zakład produkcji wyrobów azbestowo-cementowych	0,094	0,384	0,0341	1,16	11	31	50	8
Zakład produkcji papy dachowej	0,031	0,883	—	0,51	3	94	—	3
Huta szkła okiennego	0,200	0,580	0,0006	2,14	23	63	2	12

Rodzaj zakładu produkcyjnego	Poziom bazowy miernika w złotych na złotówkę (w rubr. 4 złote dewizowe na złotówkę)				Współczynniki charakteryzujące znaczenie miernika (wagi) w %%			
	pracochłonności	materiałochłonności	importochłonności	kapitałochłonności	pracochłonności	materiałochłonności	importochłonności	kapitałochłonności
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Huta szkła walcowanego	0,150	0,530	0,0032	1,27	20	60	7	13
Huta szkła technicznego (bez szkła laboratoryjnego)	0,210	0,500	0,0020	1,55	24	33	26	17
Huta szkła laboratoryjnego	0,320	0,440	0,0011	1,73	35	47	1	17
Huta szkła gospodarczego (bez szkła kryształowego)	0,469	0,310	0,0019	1,79	54	35	2	9
Huta szkła kryształowego	0,400	0,300	0,0049	1,10	52	32	6	10
Huta szkła opakowaniowego	0,250	0,460	0,0067	1,43	30	55	1	14
Zakład produkcji wyrobów stołowych porcelanowych	0,331	0,229	0.0131	1,94	38	26	22	14
Zakład produkcji wyrobów stołowych porcelitowych	0,442	0,277	0,0115	1,63	43	27	17	13
Zakład produkcji kamionki kanalizacyjnej	0,305	0,389	0,0013	2,93	33	42	2	23
Zakład produkcji kamionki kwasoodpornej	0,193	0,245	0,0008	2,09	33	42	2	23
Zakład produkcji wyrobów sanitarnych	0,362	0,382	0,0018	3,42	38	40	3	19
Zakład produkcji płytek ściennych fajansowych	0,387	0,627	0,0066	2,69	30	49	8	13
Zakład produkcji płytek podłogowych terakotowych	0,143	0,219	0,0021	1,13	30	47	7	16
Zakład uszlachetniania surowców ceramicznych	0,201	0,377	—	2,09	25	46	—	29
Zakład produkcji kalki ceramicznej	0,445	0,310	0,0080	1,49	44	31	12	13
Zakład produkcji aluminiowych elementów budowlanych	0,130	0,630	—	0,24	16	77	—	7
Zakład produkcji materiałów bud. z tworzyw sztucznych	0,080	0,540	—	0,45	11	76	—	13
Zakład produkcji okuć budowlanych	0,280	0,510	—	0,21	32	60	—	8
Zakład produkcji stalowych ościeżnic drzwiowych	0,080	0,780	0,0030	0,26	9	82	6	3
Zakład produkcji stolarki budowlanej o asortymencie mieszanym	0,143	0,665	—	0,72	17	79	—	4

Objaśnienia

I. Poziom bazowy mierników postępu techniczno-ekonomicznego podany w tabeli należy stosować w sposób następujący:

1) z ocenianego zadania inwestycyjnego należy wyeliminować koszty inwestycji dotyczące przyszłej działalności pozaoperacyjnej oraz koszt inwestycji przeznaczonych do przekazania innym użytkownikom (np. linie dosyłowe, stacje trafo, bocznice kolejowe, drogi i ulice dojazdowe itp.).

2) w przypadku projektowanej budowy zakładu o nietypowym profilu asortymentowym lub cyklu produkcyjnym (np. zakłady stolarki produkujące tylko drzwi lub okna lub tylko asortymenty konfekcjonowane) należy odpowiednio przeliczyć podany poziom mierników na ten profil lub cykl na podstawie aktualnych kalkulacji wynikowych w przodujących zakładach,

3) mierniki pracochłonności, materiałochłonności i importochłonności wyliczono na podstawie warunków 1968 roku — w związku z tym w przypadku późniejszych zmian cen i taryf poziom tych mierników winien być odpowiednio skorygowany.

4) w branżach, w których w ostatnim pięcioleciu nie budowano nowych zakładów, miernik kapitałochłonności obliczono w oparciu o warunki zakładów starych, w związku z tym w tych przypadkach należy szczególnie zwrócić uwagę na miernik kapitałochłonności. Jeśli wskaźnik ten w projektowanym zakładzie będzie szczególnie niekorzystny w porównaniu z poziomem bazowym, należy szacunkowo skorygować ceny majątku trwałego zakładu bazowego, doprowadzając je do poziomu aktualnego,

5) w razie budowy innego zakładu niż wymieniono w tabeli, należy kierować się poziomem mierników osiąganym przez przodujące zakłady o takim samym lub podobnym profilu produkcyjnym w innych resortach gospodarczych lub za granicą.

II. Dla wyliczenia poszczególnych mierników bazowych przyjmuje się układ rodzajowy kosztów, przy czym wyjaśnia się, że:

1) do kosztów osobowych zalicza się płace i ubezpieczenia społeczne (obroty kont 400 i 401),

2) do kosztów materiałowych zalicza się zużycie materiałów i przedmiotów nietrwałych, paliwa, energii obcej, koszty obróbki obcej, usług transportowych, remontowych i pozostałych (obroty kont 403—408), eliminując z nich koszt materiałów importowanych, będących podstawą do wyliczenia miernika importochłonności,

3) do materiałów importowanych zalicza się dla uproszczenia jedynie importowane materiały podstawowe (odnoszone z konta 403 na konto 500), a tylko wyjątkowo, w przypadku znacznego ich udziału inne materiały (np. materiały ogniotrwałe).

W razie braku danych o cenach dewizowych tych materiałów należy zwrócić się o nie do odpowiednich central handlu zagranicznego,

4) układ rodzajowy należy oczyścić z pozycji dotyczących inwestycji i remontów kapitalnych wykonanych systemem gospodarczym oraz kosztów usług nieprzemysłowych,

5) za podstawę wyliczenia bazowego wskaźnika kapitałochłonności przyjmuje się wartość początkową produkcyjnych środków trwałych (saldo konta 000 pomniejszone o wartość środków trwałych użytkowanych przez działalność pozaoperacyjną), wartość początkową przedmiotów nietrwałych (saldo konta 350 pomniejszone o wartość przedmiotów nietrwałych użytkowanych przez działalność pozaoperacyjną) oraz pierwotną wartość tzw. wartości niematerialnych i prawnych (salda konta 051 powiększone o dotychczasowe umorzenia).

III. Współczynniki charakteryzujące znaczenie miernika tzw. „wagi" ustala się jako udział procentowy niżej wymienionych pozycji kosztów w całkowitym koszcie własnym:

1) „waga" pracochłonności stanowi udział sumy kosztów zgrupowanych na kontach 400 i 401 w całkowitym koszcie własnym,

2) „waga" materiałochłonności stanowi udział sumy kosztów zgrupowanych na kontach 403—408 (po wyeliminowaniu kosztu materiałów importowanych będących podstawą wyliczenia „wagi" importochłonności) w całkowitym koszcie własnym,

3) „waga" importochłonności stanowi udział kosztów importowanych materiałów podstawowych (odnoszonych z konta 403 na konto 500), a tylko wyjątkowo, w przypadku znacznego ich udziału, innych materiałów (np. materiały ogniotrwałe), w całkowitym koszcie własnym,

4) „waga" kapitałochłonności stanowi udział kosztów zgrupowanych na kontach 402 i 409 w całkowitym koszcie własnym.

47.

ZARZĄDZENIE NR 64 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 listopada 1969 r.

w sprawie cennika najmu maszyn i sprzętu budowlanego

(NC-2/k/4205/69)

Na podstawie zarządzenia nr 59 Państwowej Komisji Cen z dnia 22 listopada 1958 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uprawnień do ustalania cen zbytu (Biul. PKC z 1958 r. nr 35) oraz w związku z zarządzeniem nr 51 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie trybu ustalania cen na wyroby i opłat (taryf) za usługi (Mon Pol. nr 19, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Cennik Najmu Maszyn i Sprzętu Budowlanego (CNSB-70), stanowiący odrębne wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2.1. Cennik, o którym mowa w § 1, stanowi podstawę do ustalania wynagrodzenia za najem maszyn i sprzętu budowlanego do robót budowlanych i montażowych.

2. Cennika o którym mowa w § 1, nie stosuje się do ustalania wynagrodzenia za najem maszyn i sprzętu budowlanego do wykonywania czynności ładunkowych związanych z transportem; w tym zakresie obowiązują opłaty określone w Taryfie Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji.

§ 3. Traci moc cennik najmu sprzętu budowlanego ustalony decyzją nr 1/67 z dnia 11 lutego 1967 r. w sprawie zatwierdzenia cennika najmu sprzętu budowlanego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r. i stosuje się do ustalania wynagrodzenia za najem maszyn i sprzętu budowlanego po tym terminie.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski.

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra:

1. **nr 58** z 20.9.69 r. znak: PP/2/69 w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych za efektywność eksportu.

Zarządzenia (Org.) Ministra:

2. **nr 64** z 2.7.69 r., znak: KA-3/69 w sprawie otwarcia Technikum Mechanicznego dla Pracujących Radomskich Zakładów Mechanizacji Budownictwa w Radomiu.
3. **nr 65** z 10.7.69 r., znak: OR4-033/B2 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Gdański Kombinat Budowy Domow — Przedsiębiorstwo w Budowie.
4. **nr 66** z 10.7.69 r., znak OR4-033/B2 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Bydgoski Kombinat Budowy Domów — Przedsiębiorstwo w Budowie.
5. **nr 67** z 23.7.69 r., znak: OR4-P2/69 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy".
6. **nr 68** z 23.7.69 r., znak: OR4-003-P2/69 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Zbytu Wapna.
7. **nr 69** z 23.7.69 r., znak: OR4-003-P8/69 w sprawie połączenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Huta Szkła Gospodarczego „Tarnów" w Budowie i Huta Szkła Gospodarczego „Tarnów."
8. **nr 70** z 12.8.69 r., znak: OR4-003-P12/69 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Stolarki Budowlanej w Sokółce w Budowie.
9. **nr 71** z 10.9.69 r. znak: OR4-003-P9/69 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Porcelany Stołowej „Lubiana" w Budowie.
10. **nr 72** z 29.9.69 r., znak: KA/3/69 w sprawie przekształcenia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Białostockiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Mrozach k/Ełku, przeniesionej do Białegostoku na Zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących Białostockiego Zjednoczenia Budownictwa w Białymstoku.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł nr 1, W-wa. Zam. 2054/69. K-69. **Cena zł 2.—**